

непокаже. На твой є ѿговорилъ Архієреѧ: Бóга да искъсите ни ел достой, но, ако изъ сердцето желаете на Бóга да са прилипите ищете каквото щете, и той ше въ стбри съчкото за ради въшето оувѣренїе. Тъє са таки искали чи гніката на Евангеліето въ Огнището, което было наклали да фарли, врекли са, чи тъє, ако книгата неразвалена Остане, Бóга, когото той исповѣдова, ше върватъ. На такави оувѣренъ престалъ Епіскопа, очи и рацъ въздигнали на небето, и начелъ да моли Господа Іисуса, чи той самъ името свое предъ тосъ Народъ прослави, и подиръ тесъ речти: Прослави името твоє Христе Боже, Евангеліето въ Огнището фарлилъ, Твой Огнище до толкоъ горало дюръ дравата са изгорели, и тъ са досушъ оугасло. Извадили са сѣтна не развалена и цѣла. Съ което чудо са оуплани Ръссите, съчкото сумненїе за вѣрата ѿфарлилъ, и камъ свѣтото Крещенїе приблгнале. Твой третю тахно Обращенїе, и чудесно крещенїе слѹчило